

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ จุดประสงค์หลักคือ เพื่อศึกษาการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม โดยการประเมินจากเจ้าพนักงานตำรวจ ฝ่ายสืบสวนที่ประจำอยู่ตามสถานีตำรวจนครบาล ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล ซึ่งรับผิดชอบดูแลพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร ว่าเมื่อเจ้าพนักงานตำรวจที่ประสบเหตุอาชญากรรมต่างๆ ในการปฏิบัติหน้าที่และมีการต่อสู้กับคนร้ายถึงขั้นอาจใช้อาวุธยิงต่อสู้กัน การตัดสินใจใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจเป็นอย่างไร และนอกจากนี้ยังทำการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรมด้วย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้เจ้าพนักงานตำรวจ ด้านงานสืบสวน ซึ่งมีลักษณะงานมีความเสี่ยงต่อการที่จะต้องเข้าไปทำการระงับเหตุอาชญากรรมต่างๆที่เกิดขึ้น เพราะเป็นหน่วยงานหลักของตำรวจในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม โดย กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษานี้จะทำการสุ่มตัวอย่างจากประชากรคือ เจ้าพนักงานตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสถานีตำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล จำนวนทั้งสิ้น 85 สถานี ซึ่งสถานีตำรวจที่สังกัด กองบัญชาการตำรวจนครบาล ประกอบด้วยสถานีตำรวจนครบาลตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงรายนาม สถานีตำรวจนครบาล ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล

บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9
สน.พญาไท	สน.โคกคราม	สน.มีนบุรี	สน.หัวหมาก	สน.วัดพระยาไกร	สน.พลับพลาไชย1	สน.บางกอกน้อย	สน.บางยี่เรือ	สน.ท่าข้าม
สน.ชนะสงคราม	สน.สุทธิสาร	สน.หนองจอก	สน.บึงกุ่ม	สน.ลุมพินี	สน.พลับพลาไชย2	สน.บางกอกใหญ่	สน.ตลาดพลู	สน.บางขุนเทียน
สน.นางเลิ้ง	สน.สายไหม	สน.ลาดกระบัง	สน.ลาดพร้าว	สน.ทุ่งมหาเมฆ	สน.ปทุมวัน	สน.บางเสาชิง	สน.บุปผาราม	สน.ภาษีเจริญ
สน.มักกะสัน	สน.คันนายาว	สน.ร่มเกล้า	สน.ประเวศ	สน.บางโพธิ์	สน.ยานนาวา	สน.ท่าพระ	สน.ลำเเห่	สน.หลักสอง
สน.สามเสน	สน.เตาปูน	สน.ฉลวงกรุง	สน.อุดมสุข	สน.ทองหล่อ	สน.บางรัก	สน.บวรมงคล	สน.บุคคโล	สน.หนองแขม
สน.ห้วยขวาง	สน.บางเขน	สน.จรเข้	สน.วังทองหลาง	สน.พระโขนง	สน.จักรวรรดิ	สน.บางพลัด	สน.ราชบุรณะ	สน.เพชรเกษม
สน.ดุสิต	สน.ประชาชื่น	สน.นิมิตร์ใหม่	สน.บางชัน	สน.บางนา	สน.พระราชวัง	สน.บางยี่ขัน	สน.บางมด	สน.บางบอน
สน.บางโพ	สน.ทุ่งสองห้อง	สน.ลำหีน	สน.โชคชัย	สน.คลองตัน	สน.สำราญราษฎร์	สน.ตลิ่งชัน	สน.ทุ่งครุ	สน.หนองค่างพลู
สน.ดินแดง	สน.บางซื่อ	สน.ลำผักชี				สน.ธรรมศาลา	สน.บางคอแหลม	สน.สามเ้า
	สน.พหลโยธิน	สน.สุทธิวงศ์				สน.ศาลาแดง		สน.เทียนทะเล
	สน.ดอนเมือง	สน.ประชาสำราญ				สน.บางขุนนนท์		

หมายเหตุ บก. หมายถึง กองบังคับการที่สังกัดในกองบัญชาการตำรวจนครบาล
ที่มา กองสารนิเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากตารางที่ 2 เป็นการแบ่งพื้นที่รับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ในการดูแลเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 – 9 แต่ละกองบังคับการตำรวจนครบาลจะควบคุมสถานีตำรวจนครบาลประมาณ 8 – 11 สถานี ในการสุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยจะทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster or area sampling) โดยใช้การแบ่งกลุ่มตามที่กองบัญชาการตำรวจนครบาลแบ่งพื้นที่รับผิดชอบแต่ละกองบังคับการตำรวจนครบาล มีทั้งสิ้น 9 กองบังคับการ

ต่อจากนั้น ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลาก จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 กองบังคับการ เลือกมาเป็นกลุ่มประชากรตัวอย่าง จำนวน 4 กองบังคับการ ผลการสุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาวินิจฉัย ดังนี้ คือ.

- 1) กองบังคับการตำรวจนครบาล 1
- 2) กองบังคับการตำรวจนครบาล 2
- 3) กองบังคับการตำรวจนครบาล 4
- 4) กองบังคับการตำรวจนครบาล 7

จากนั้น ผู้วิจัยจะใช้ทำการสุ่มตัวอย่างเจ้าพนักงานตำรวจฝ่ายสืบสวน ของแต่ละสถานี จากกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 2 4 และ 7 ที่สุ่มตัวอย่างมาได้ รวมทั้งสิ้น 39 สถานี ซึ่งมีประชากรกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ มีจำนวน 208 คน ตามรายละเอียดจากตารางที่ 3 – 6 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แสดงรายละเอียดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้ จำแนกตามสถานีตำรวจในเขต
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1

สถานีตำรวจนครบาล	จำนวนเจ้าพนักงานตำรวจ ฝ่ายสืบสวน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่สุ่มได้
สน.พญาไท	18	6
สน.ชนะสงคราม	16	5
สน.นางเลิ้ง	15	5
สน.มักกะสัน	19	6
สน.สามเสน	16	5
สน.ห้วยขวาง	19	7
สน.ดุสิต	14	5
สน.บางโพ	14	5
สน.ดินแดง	16	6
รวม	147	50

ตารางที่ 4 แสดงรายละเอียดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้ จำแนกตามสถานีตำรวจนครบาลในเขต
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2

สถานีตำรวจนครบาล	จำนวนเจ้าพนักงานตำรวจ ฝ่ายสืบสวน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่สุ่มได้
สน.โคกคราม	12	4
สน.สุทธิสาร	18	6
สน.สายไหม	13	5
สน.คันนายาว	15	5
สน.เตาปูน	19	7
สน.บางเขน	19	6
สน.ประชาชื่น	18	6
สน.ทุ่งสองห้อง	15	5
สน.บางซื่อ	19	7
สน.พหลโยธิน	16	6
สน.ดอนเมือง	15	5
รวม	177	62

ตารางที่ 5 แสดงรายละเอียดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้ จำแนกตามสถานีตำรวจนครบาลในเขต
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4

สถานีตำรวจนครบาล	จำนวนเจ้าพนักงานตำรวจ ฝ่ายสืบสวน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่สุ่มได้
สน.หัวหมาก	18	7
สน.บึงกุ่ม	14	5
สน.ลาดพร้าว	18	6
สน.ประเวศ	12	4
สน.อุดมสุข	12	5
สน.วังทองหลาง	19	8
สน.บางชัน	15	6
สน.โชคชัย	18	7
รวม	126	48

ตารางที่ 6 แสดงรายละเอียดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้ จำแนกตามสถานีตำรวจนครบาลในเขต
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7

สถานีตำรวจนครบาล	จำนวนเจ้าพนักงานตำรวจ ฝ่ายสืบสวน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่สุ่มได้
สน.บางกอกน้อย	14	5
สน.บางกอกใหญ่	11	3
สน.บางเสาชิง	11	4
สน.ท่าพระ	13	5
สน.บวรมงคล	10	4
สน.บางพลัด	15	5
สน.บางยี่ขัน	18	5
สน.ตลิ่งชัน	14	5
สน.ธรรมศาลา	9	3
สน.ศาลาแดง	10	4
สน.บางขุนนนท์	12	5
รวม	137	48

ในการสัมภาษณ์ เป็นแบบเจาะลึก (Indepth Interview) ผู้วิจัยทำการศึกษา เจ้าพนักงาน ตำรวจกลุ่มตัวอย่าง โดยเลือกเจ้าพนักงานตำรวจที่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม มาแล้วและผลคดีวิสามัญฆาตกรรมเสร็จสิ้นถึงที่สุดแล้ว ที่สามารถให้ข้อมูลตามแนวคำถามในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Indepth Interview) จำนวน 10 คน ในการสัมภาษณ์ โดยแบ่งออกเป็นเจ้าพนักงานตำรวจในระดับชั้นประทวน จำนวน 5 คน และ เจ้าพนักงานตำรวจในระดับชั้นสัญญาบัตร จำนวน 5 คน ในการทำการศึกษา

3.2 วิธีวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาเรื่องการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในทำวิสามัญฆาตกรรมครั้งนี้ ใช้วิธีการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน คือ

- 1) การศึกษาค้นคว้าวิจัยจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Documentary Study) โดยศึกษาค้นคว้า กฎหมาย ทฤษฎี บทความ เอกสารต่างๆ ตลอดจนงานวิจัยทางวิชาการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลที่ได้นี้จะนำมาใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องกับการทำวิสามัญฆาตกรรมของเจ้าพนักงานตำรวจ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป
- 2) ทำการรวบรวมข้อมูลด้วยการลงพื้นที่ วิจัยภาคสนาม (Field Survey) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)
- 3) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Indepth Interview)

3.3 การสร้างและการทดสอบแบบสอบถาม

3.3.1 แบบสอบถาม

ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นมาเอง เพื่อหาข้อมูลนำมาวิเคราะห์ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังต่อไปนี้

3.3.1.1 นำข้อมูลและแนวคิดที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม มาสรุปเพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมเนื้อหาในเรื่องที่จะศึกษาและมีลักษณะซึ่งทุกคนสามารถตอบได้ตรงตามข้อเท็จจริงได้

3.3.1.2 สร้างรูปแบบของแบบสอบถาม ประกอบด้วย แบบสอบถามปลายปิด และแบบสอบถามปลายเปิด โดยแบ่งหัวข้อการสอบถามประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลด้าน อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส ยศ ตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงานด้านงานปราบปราม อาชญากรรม ประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม และ ความคิดเห็นต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม

ส่วนที่ 2 ตัวแปรพร้อมที่มีผลต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม โดยแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1) การวัดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม โดยยกตัวอย่างกรณีเหตุการณ์ต่างๆ ที่เจ้าพนักงานตำรวจต้องเข้าไประงับเหตุและมีการต่อสู้กับคนร้าย จำนวน 24 เหตุการณ์ ลักษณะคำตอบแบบ ใช่ หรือ ไม่ใช่ เพื่อวัดระดับการตัดสินใจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม ซึ่งแบ่งระดับดังต่อไปนี้

1.1) เจ้าพนักงานตำรวจที่ใช้ดุลยพินิจตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม เกินกว่า 12 เหตุการณ์ (มากกว่าร้อยละ 50) จะมีแนวโน้มในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมในระดับสูง

1.2) เจ้าพนักงานตำรวจที่ใช้ดุลยพินิจตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม น้อยกว่า 12 เหตุการณ์ (น้อยกว่าร้อยละ 50) จะมีแนวโน้มในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมในระดับต่ำ

2) การวัดความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม โดยตัวแปรที่จะทำการศึกษาประกอบด้วย

- ระดับความรุนแรงของอาชญากรรม ซึ่งจะแบ่งอาชญากรรมเป็นประเภทต่างๆ ที่มีความแตกต่างกัน โดยพิจารณาถึงบทบัญญัติของกฎหมายในการลงโทษผู้กระทำผิด ในอาชญากรรมนั้นๆ

- ของเขตการใช้อำนาจตามกฎหมาย จะสอบถามถึงความคิดเห็นต่างๆ ของเจ้าพนักงานตำรวจกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับข้อกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เพื่อป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

ในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม คำถามเป็นลักษณะ Rating scale ที่ประเมินความมากน้อย จะมีทั้งสิ้น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ต่อข้อความนั้นๆ

โดยแบ่งคำถามการวัดระดับความรุนแรงของอาชญากรรม ออกเป็น 6 คำถาม และ การวัดขอบเขตการใช้อำนาจตามกฎหมาย ออกเป็น 5 คำถาม รวมทั้งสิ้น 11 คำถาม

โดยมีการให้คะแนนในคำถามเชิงบวก ดังต่อไปนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ค่าคะแนน	5
เห็นด้วย	"	4
ไม่แน่ใจ	"	3
ไม่เห็นด้วย	"	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	"	1

และมีการให้ค่าคะแนนคำถามเชิงลบ ดังต่อไปนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ค่าคะแนน	1
เห็นด้วย	"	2
ไม่แน่ใจ	"	3
ไม่เห็นด้วย	"	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	"	5

จากนั้นจะทำการหาค่าเฉลี่ยระหว่างช่วงคะแนน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

(1) กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นสูงกว่าค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ใช้พิจารณาการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจที่เผชิญกับระดับความรุนแรงของอาชญากรรมต่ำ และ เจ้าพนักงานตำรวจที่ใช้อำนาจตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

(2) กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (X) ใช้พิจารณาการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจที่เผชิญกับระดับความรุนแรงของอาชญากรรมสูง และเจ้าพนักงานตำรวจที่ใช้อำนาจตามกฎหมายอย่างไม่เคร่งครัด

ส่วนที่ 3 ตัวแปรตามจะทำการสอบถาม การตัดสินใจกระทำวิสามัญฆาตกรรมของเจ้าพนักงานตำรวจกลุ่มตัวอย่าง ต่อ กรณีต่างๆ ว่าจะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม หรือไม่อย่างไร และมีความสัมพันธ์กับตัวแปรต้น อย่างไร

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการทำวิสามัญฆาตกรรม ของเจ้าพนักงานตำรวจ

3.3.1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างเรียบร้อยแล้วไปให้อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ และอาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ภาษาและ คำถาม ให้กระชับ ชัดเจน เข้าใจง่าย สำหรับผู้ตอบ

3.3.1.4 นำแบบสอบถามที่แก้ไขและปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปทดสอบ (Pre – Test) เพื่อทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีลักษณะพื้นฐานใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรตัวอย่างที่ต้องการศึกษาคือ เจ้าพนักงานตำรวจ ฝ่ายสืบสวน ในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 นาย โดยการสุ่มตัวอย่าง

ในการทดสอบแบบสอบถาม (Pre-Test) จากกลุ่มตัวอย่าง 30 คน มีบางชุดที่ไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงตัดออกจำนวน 2 ชุด และนำข้อมูลที่เหลือจำนวน 28 ชุด ทำการวิเคราะห์ เพื่อทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Reliability Coefficient Alpha) เพื่อดูความสอดคล้องของข้อคำถามต่างๆ

การดำเนินการใช้ "สัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) " เพื่อวัดขนาดค่าของความเชื่อถือได้ภายใต้ความหมายของความคงเส้นคงวาภายใน (Internal Consistency) กล่าวคือ ขนาดค่าความเชื่อถือได้ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าเพียงพอสำหรับใช้เป็นมาตรฐานของ

มาตรวัดการวิจัยทางวิชาการ ในหลักการมาตรวัดที่มีขนาดสูงกว่า 0.5 มากขึ้นเพียงใด จะจัดว่าเป็นคุณสมบัติพึงประสงค์ของมาตรวัดมากขึ้นเพียงนั้น ซึ่งสามารถหาค่าได้โดยวิธีหาค่าจากนิยามทางคณิตศาสตร์ ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum \sigma_1^2}{\sigma_y^2} \right]$$

- เมื่อ α = เป็นความเชื่อมั่นแบบวัดทัศนคติทั้งหมด
 σ_1^2 = เป็นความแปรปรวนของข้อทดสอบแต่ละข้อ
 σ_y^2 = เป็นความแปรปรวนของข้อทดสอบทั้งหมด
 n = เป็นจำนวนของแบบวัดทัศนคติ

ในการพิจารณาความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม จะทำการทดสอบแบบสอบถามใน 2 ส่วน ดังนี้คือ

1. ส่วนที่ 2 การใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม
2. ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม

ผลการทดสอบหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Reliability Coefficient Alpha) ในการทดสอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังนี้

- การใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม มีค่า alpha = .6363
 - ความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม มีค่า alpha = .5451
- { แนวทางการทดสอบแบบสอบถาม หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Reliability Coefficient Alpha) จะเสนอในภาคผนวก ก. }

3.3.1.5 ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามอีกครั้ง จากนั้นนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล กับกลุ่มประชากรเป้าหมาย ต่อไป

3.3.2 แบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์เจ้าพนักงานตำรวจ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ ข้อมูลที่สมบูรณ์ โดยจะทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Indepth Interview)

ในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัย จะเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้า และเรียงคำถามไว้อย่างเป็น ระบบ โดยจะทำการจัดบันทึกในการสัมภาษณ์ ลักษณะการสัมภาษณ์ จะเริ่มทำการ สัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม สอบถามถึงการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจ เมื่อต้องเผชิญ หน้าที่กับคนร้ายและมีการต่อสู้กันในขณะปฏิบัติหน้าที่ โดยจะใช้สถานการณ์ ที่แตกต่างกัน ที่ส่งผล ต่อการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมของเจ้าพนักงานตำรวจ และ สอบถามมาตรการต่างๆ ใน การควบคุมตรวจสอบการทำวิสามัญฆาตกรรมของเจ้าพนักงานตำรวจ ที่มีผลต่อการตัดสินใจทำ วิสามัญฆาตกรรม เพื่อจะได้ทราบความคิดเห็นในด้านต่างๆ ของเจ้าพนักงานตำรวจ โดยกลุ่มตัว อย่างที่ทำการสัมภาษณ์ เป็นเจ้าพนักงานตำรวจที่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม เพื่อให้ทราบถึงความรู้สึก การใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม รวมถึงรายละเอียดของเหตุการณ์อาชญากรรมที่กลุ่มตัวอย่างได้มีประสบการณ์จริง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปทำ การวิเคราะห์ต่อไป

3.4 ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

สำหรับขั้นตอนการเก็บข้อมูลนั้น มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้ คือ.

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ทำการทดสอบปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูล ส่วนใหญ่ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลโดยวิธีนำส่งให้ถึงมือผู้ตอบเอง (Self-Administered Questionnaire) โดยจะนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานีตำรวจนครบาล รวม 39 สถานี รวมกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 208 คน ตามวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ในที่นี้ผู้วิจัยได้ทำการชี้แจงอธิบายและทำความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์

ของการวิจัย วิธีการตอบคำถามและการรักษาความลับทางข้อมูล เพื่อให้เข้าใจว่าจะนำข้อมูลไปประมวลผลอธิบายในภาพรวมเท่านั้น โดยข้อมูลจะไม่ส่งผลต่ออาชีพการงานของเจ้าพนักงานตำรวจใดๆ ทั้งสิ้น จากนั้นผู้วิจัยจะตอบคำถามต่างๆ ที่เจ้าพนักงานตำรวจกลุ่มตัวอย่างมีปัญหา เพื่อให้เกิดความเข้าใจถูกต้องตรงกันก่อนที่จะลงมือตอบแบบสอบถาม และรอเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างในทันทีเมื่อตอบเสร็จ แบบสอบถามบางส่วนได้มอบหมายให้เจ้าพนักงานตำรวจผู้ได้บังคับบัญชาของผู้วิจัย ให้ช่วยในการนำไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้อธิบายและทำความเข้าใจ เกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในการตอบแบบสอบถาม จนเป็นที่เข้าใจแล้ว ก่อนที่จะให้เจ้าพนักงานตำรวจไปทำการเก็บข้อมูล เนื่องจากระยะเวลาในการเก็บข้อมูลที่ยากลำบาก และมีสถานีตำรวจที่ใช้ในเก็บข้อมูลมีจำนวนมาก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ และตรงต่อเวลาที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลทั้งหมดใช้เวลา 2 อาทิตย์ จำนวนข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มี จำนวน 208 ชุด และเมื่อตรวจสอบข้อมูลทั้ง 208 ชุด มีข้อมูลบางชุดไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอตัดออกจำนวน 8 ชุด และนำข้อมูลที่เหลือจำนวน 200 ชุด ทำการวิเคราะห์ตามหลักการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2. ส่วนการสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรมมาแล้ว เพื่อใช้ข้อมูลที่นำมาทำการวิเคราะห์การใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม โดยทำการสัมภาษณ์เจ้าพนักงานตำรวจ จำนวน 10 คน แบ่งออกเป็น เจ้าพนักงานตำรวจระดับชั้นประทวน จำนวน 5 คน และ เจ้าพนักงานตำรวจระดับชั้นสัญญาบัตร จำนวน 5 คน ในส่วนวิธีการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีลักษณะของคำถามตรงกับข้อคำถามในแบบสอบถาม และขั้นตอนในการสัมภาษณ์จริง ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์คือ

2.1 การสร้างความไว้วางใจ (Rapport) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความคุ้นเคยและไว้วางใจ ซึ่งขั้นตอนนี้จะใช้เวลาในแต่ละรายไม่เท่ากัน การสร้างสัมพันธภาพในขั้นตอนนี้จะเป็นการพูดคุยกัน โดยพูดคุยในเรื่องต่างๆ ไป จนกลุ่มตัวอย่างไว้วางใจ จึงเริ่มทำการสัมภาษณ์

2.2 การสัมภาษณ์ หลังจากทีกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวคุ้นเคยกับผู้วิจัยแล้ว จึงเริ่มทำการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม ซึ่งในการสัมภาษณ์แต่ละครั้งจะใช้วิธีการสังเกต พฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างถ้าเกิดความเบื่อหน่าย ผู้วิจัยจะหยุดสัมภาษณ์ และพยายามสร้างบรรยากาศเพื่อกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกสนใจใหม่ จึงดำเนินการสัมภาษณ์ต่อไป ระยะเวลาในการสัมภาษณ์

แต่ละครั้งประมาณ 45 นาที ถึง 1 ชั่วโมง ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะนำเสนอเพื่อการวิเคราะห์ต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดหลังจากตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์แล้ว จะนำข้อมูลจากแบบสอบถามลงแบบรหัส (Coding Sheet) บันทึกลงแผ่นแม่เหล็ก และนำไปประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistic Package For Social Science) เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์คำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยมัธยฐานเลขคณิต จากนั้นจะนำมาประมวลผลข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติ และสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. การวิเคราะห์เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างและนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย
2. การวิเคราะห์เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเบื้องต้นกับตัวแปรตาม และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย
3. การวิเคราะห์เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระ และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติเพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยและอธิบายปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจ ในการทำวิสามัญฆาตกรรม ไว้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ เพื่ออธิบายข้อมูลภูมิหลังเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง และกรณีตัวอย่าง เหตุการณ์ในการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม ค่า สถิติที่ใช้ได้

แก่ ความถี่ (Frequencies) และร้อยละ (Percentage) เพื่อบรรยายและพรรณนาลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (Thick Description) และบรรยายการใช้ดุลยพินิจของกลุ่ม ตัวอย่างในการตัดสินใจทำวิสามันตกรรม เพื่อให้ในการเปรียบเทียบและเพื่อดูการกระจายของข้อมูล โดยการนำเสนอในรูปแบบตารางแจกแจงความถี่ (Frequencies)

2. ผู้วิจัยใช้ค่ามัธยิมเลขคณิต (Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อแสดงถึงความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจ ในเรื่องระดับความรุนแรงของอาชญากรรม และ ขอบเขตการใช้อำนาจตามกฎหมายต่อการใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามันตกรรม

3. การวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม เพื่อทดสอบสมมติฐาน ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ การทดสอบค่าไคสแควร์ (Chi-square) ซึ่งสามารถแสดงความสัมพันธ์ โดยใช้ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 โดยดูจากตาราง (Crosstabulation) สูตรทั่วไปของไคสแควร์ คือ.

$$X^2 = \sum \frac{(O - E)^2}{E}$$

เมื่อ O เป็นความถี่ที่ได้จากการสังเกต (Observed frequency)

E เป็นความถี่ที่คาดหวังทางทฤษฎี (Expected frequency)

4. การทดสอบสมมติฐานแบบทางเดียว (One tailed test) เนื่องด้วยผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบมีทิศทาง (Directional hypothesis) โดยเลือกเทคนิคทางสถิติที่จะใช้ในการทดสอบ (Selecting the statistical technique) คือ t - test ในการทดสอบ โดยใช้ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 การอ่านค่าวิกฤติ (Critical value) อ่านค่าวิกฤติจากตารางแจกแจงของค่า t ค่าสถิติที่คำนวณได้ตกอยู่ในบริเวณหรือเขตวิกฤติ (หมายความว่า ค่าที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าวิกฤติ : Critical value) แสดงว่า ผลการทดสอบนั้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สถิติที่ใช้ t - test ซึ่งมีสูตร ดังนี้.

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ \bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

S หมายถึง ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

n หมายถึง จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

หมายเหตุ สูตรข้างต้นนี้ ค่า $df = n_1 + n_2 - 2$